

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

[Ειδήσεις, πληροφορίες, κενσομοιχίες]

ήθοποιός του κινηματογράφου Ρολαν Τουταίν, που παίζει συνήθως το πρόσωπο του Ρουλταμπιλ στ' αστυνομικά έργα του Λερού, παντρεύτηκε τελευταίως. Έπληρε την κόμησα ντε Μπουσιερέ και οι γάμοι τους έτελέθησαν εν στενωφώ κικλά.

Ο Γάλλος ήθοποιός της θόνης Άλμπερ Πρεζάν διαφεύδει κατηγορηματικά της εθισίας, ότι παντρεύτηκε τη Γερμανίδα ήθοποιό Κρένελ Μπέρντ.

Η λατρεία του μακαρίτη Ροδόλφου Βαλεντίνο δεν έσθυσε.

Πρό δύο μόλις ετών, μια λάτρης του, η μίς Ζουμίλντ Μανταίνι, παρέδωσε στον Τζάρτζ Οδμαν, τον εκτελεστή της διαθήκης του Βαλεντίνο 6.900 δολάρια για την κατασκευή ενός μνημείου, το όποιον να αποθανάτιση την μνήμη του ειδώλου της. Το μνημείο αυτό έτελειωσε πρό μήνος. Άλλα ή δωρήτρια μίς Μανταίνι έβαλε άμεσως το χέρι της. Σύμφωνα δε με την εκτίμησή πουδνε, το μνημείο έτοιχισε μόνον 1500 δολάρια. Κατόπιν αυτού, η μίς Μανταίνι έκαμεν άγωγή εναντίον του Οδμαν και του ζητάει τά ρέστα από τά 6.900 δολάρια.

Σχετικά με το Βαλεντίνο, επικρατεί ή πρόληψις στο Χόλλυγουντ, πως έποιος ήθοποιός παίξει έργο που είχε παίξει άλλοτε ο θεός Ροδόλφος, παθαίνει συμφορές.

Τελευταίως όλοι οι ήθοποιό, που άφηφώντας αυτή τη δεισιδαιμονία, έπαιξαν παρ'όλα ένα φιμ που τό είχε παίξει θουσό ο Βαλεντίνο, έπηγαν όλοι κακήν κακώς!

Μά καί αυτή ή ίδια ή ταινία δεν άπέδωσε τίποτε.

Μερικοί από τού έπιφανείς άστέρως του Άμερικανικού κινηματογράφου, περιέγραψαν τελευταία ως έξης την κινηματογραφούπολι, τό Χόλλυγουντ:

Ο Τζάρτζ Ράλφ: «Τό Χόλλυγουντ εινε ή πόλις δυό χειρονιμών: τής σέβερκιάς και τής κλωταιάς στά πιονά...»

Ο Κάρυ Γκράντ: «Τό Χόλλυγουντ εινε μιά μεγάλη παράσταση, στην όποία ο καθένας κάνει ό,τι του κατέχει...»

Η Σύλβια Σίντνεϋ: «Έδώ καί ή σκίπες άκόμα εινε... Μεγαλειότητες!»

Ο Γκάρυ Κοΰπερ: «Γή τής έπαγγελιάς!»

Η Κλωντέτ Κολμπερ: «Τό Χόλλυγουντ εινε μιά όπτική άπάτη.»

Ο Κλάιβ Μπρούκ: «Τό Χόλλυγουντ εινε ένας τόπος, όπου όλοι παρασταίνουν τούς ήρωες και όπου δεν ύπάρχει κανένας ήρωας.»

Ο Έντουαρντ Σούθερλαντ: «Τό Χόλλυγουντ εινε ή χώρα τών ματαίων έλπίδων.»

Ο Σάμουελ Χόφφσταϊν: «Τό Χόλλυγουντ εινε μιά άγέλη συγγραφέων...εις άναζήτην τής ίδιας ιστορίας.»

Έπιδημία διαζυγίων εις την οικογένειαν Μανζού. Ο άδελφός του γόητος Άδόλφου Μανζού, Έρρίκος, άκολούθησας τό παράδειγμα τού άδελφού του, έχόρισε κι' αυτός τή γυναίκα του.

Άλλά έδυοτροπήσε νά τής πληρώση έξοδα διατροφής. Και ή δυοτροπία του αυτή του έτοιχίσει ενά μήνα φυλάκη! Όχι παίζουμε...

Η «νταρτάνια του Χόλλυγουντ», ή Μαίη Γουέστ, έχει τρία πλέφωνα στό σπίτι της.

Τό ένα εινε άποκλειστικά δικό της και τόν αριθμό του τόν ζέρουν μόνον έλάχιστοι συνεργάται και φίλοι της, με τούς όποιους συνεννοείται.

Τό δεύτερο πλέφωνο εινε τοποθετημένο στό γραφείο του γραμματέως της. Μ' αυτό συνεννοούνται όσοι έχουν νά δώσουν ή νά λάβουν πληροφορίες σχετικές με τή δουλειά.

Τό τρίτο εινε τοποθετημένο στό χάλλ του σπιτιού. Αυτό ο αριθμός έ-

νε γνωστός σ' όλους. Άλλά ή καμαριέρα έχει έντολή νά άπαντά στερρεστόπως: —«Η κυρία δεν ειν' έδώ», σ' όλους τούς ένοχλητικούς που ρωτούν άν ήμπορου νά ίδου την Α. Μ. την Βασίλισσαν τής θόνης.

Στή Γαλλία πρόκειται νά γυρισθού δυό φιμ με θέμα σχετικό πρός το μεγάλο Κρατικό Λαγείο. Άναγγέλλεται δε και τρίτο έργο, σχετικό κι' αυτό με τό Λαγείο. Τώχει γράφει ο Μαρσέλ Πανιόλ και στό γύρισμα του σχετικού φιμ θα λάβει μέρος και ο κουρεύς από την Ταρασκόνη, που έκέρρισε τόν πρώτον αριθμό του Λαγείου στην τελευταία κλήρωσι.

Τό τελευταίο αυτό φιμ θάχει τίτλο «Ο κουρεύς τής Ταρασκόνης».

Η πιό δημοσίλης στην Άμερική θεντέττα δεν εινε ούτε ή Μάρλεν Νιήτριχ, ούτε ή Γκρέτα Γκάρμπο. Αυτές τις θαυμάζουν, τις χειροκροτούν, τις δοξάζουν, αλλά ως γυναίκα λατρεύουν οι Άμερικανοί την Μαίη Γουέστ, με τις προκλητικές καμπύλες και τό ήευπαθές ύφος.

Μόνον κατά τό 1935, ή Μαίη Γουέστ έστειλε 500.000—πεντακόσες χιλιάδες, μάλιστα—φωτογραφίες της σέ διαφόρους θαυμαστάς της, που τής τις ζήτησαν.

Αυτό πειά δεν εινε έρωτική έπιτυχία. Εινε έρωτική διαδήλωση!

Η Μάρλεν Νιήτριχ ώρκιστηκε νά μην έναπατήση τό πόδι της στό Γερμανία. Ούτε νά την άκούση δεν θέλει.

—Ποτέ μου δεν αγάπησα αυτόν τόν τόπο! άπαντά σ' όλους, που τής παρατηρούν πως ή Γερμανία εινε πατρίδα της.

Συγχρόνως, άποφάσισεν ή Μάρλεν νά μην έναπαρήση άνδρικά, έξω από τό Χόλλυγουντ. Γιατί άλλοθι δεν τούς σηκώνουν φαινεται αυτούς, τους, έξωφρενισμούς. Κι' έχουν δα δικη...

Η Κόνστανς Μπένετ, ή κομπετικόμος θεντέττα του Χόλλυγουντ, που ζοδεύει τά περισσότερα από όλες τις άλλες για λουσα και που εινε συγχρόνως ή φαρμακερώτερη κακόλογωσα του Χόλλυγουντ και ή πιό καυατζού της σέ άστέρες, έχει —όπως ζέρετε—μιά άδελφή, τή Τζόαν Μπένετ, ή όποια εινε ολωσδιόλου τό αντίθετο από αυτήν, ήρεμη, καλόκαρδη, θολική, ευγενική.

Κάποιος, λοιπόν, για νά κολακεύση την Τζόαν, τής έλεπε: —Εύτυχας σεις, δεν μοιάζετε τής άδελφής σας, που εινε καυατζού, φαρμακόλογωση, φασαριώδης...

—Κι' όμως, άπάντησεν ή Τζόαν, ή άδελφή μου κερδίζει χίλια δολάρια την έβδομάδα... Ένώ έγώ, με την καλωσύνη μου, τί κερδίζω;

Ζήτη, λοιπόν, ή κακολογωσιά!...

Ο τρισχαριτωμένος Βίλλυ Φρίτς, έπωφελομένως τών διακοπών τών Χριστουγέννων, θά πάη στό Χόλλυγουντ για νά συναντήση την Λιλιαν Χάρσεϋ.

Αυτό θά ή συμπάθεια! Όλόκληρον ώκεανό θά περάση για νά την άνταμώνη.

Φαινεται πως ή δουλειές τών κινηματογραφικών έπιχειρήσεων στην Άμερική δεν πάνε περίφημα. Μιά μόνον μεγάλη τράπεζα που χρηματοδοτεί πολλές κινηματογραφικές εταιρίες του Χόλλυγουντ, έχασε 1.020.000.000 φράγκα, ήγουν έστά διακατομιμία παληοδραχμές, όσο εινε δηλαδή περίπου και τό κυκλοφορούν χατονόμισμα τής Έλλάδος.

Άδικο λοιπόν έχει ο Πρόεδρος τών Ηνωμένων Πολιτειών Ρουζβελτ, που θέλει νά περιορίση σέ λογικά όρια τούς μυθώδεις μισθούς τών κινηματογραφικών άστέρων του Χόλλυγουντ;

Στην Όλλανδία άπαγορεύθηκε τό άνέβασμα ενός φιμ, που χαρακτηρίσθη ως φασιστικό.

Στή δε Γερμανία άπαγορεύθησαν τό φιμ «Η Λευκή Κυρία» και μιά Άμερικανική έπιθεώρησι.

Η Τζόαν Κράφορντ